

Chr. Rasmussen: Det er jo også tredje gang, disse lovforslag er til første behandling her i tinget. Jeg kan derfor i det store og hele henvise til, hvad der ved de to foregående førstebehandlinger er fremført af mit partis daværende ordfører, hr. Carl Petersen. Dog har jeg nogle få bemærkninger at gøre til de forskellige forslag.

Hvad angår forslaget til lov om landbrugsejendomme, finder jeg det helt rigtigt og naturligt, at landbrugsministeren stort set har fulgt landbokommissionens indstilling. Der er imidlertid ikke nogen grund til at lægge skjul på, at meningerne her i tinget er delte, for så vidt angår den foreslåede sammenlægningsgrænse ved de 45 og 75 ha. Jeg må blankt erkende, at det ikke hos mig eller i mit parti er i stand til at fremkalde den store sindsbevægelse, om sammenlægningsgrænsen sættes nogle hektar højere eller lavere. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er enkelte inden for mit parti, der synes, at den foreslåede grænse er lige høj nok. Der hersker imidlertid ingen tvivl om, at antallet af landbrugsejendomme i de kommende år stadig vil være faldende. Dette vil ske, uanset hvor grænsen lægges, og for øvrigt er det min bestemte opfattelse, at ligegyldigt hvilken størrelse man sætter i loven, vil der nu som hidtil blive en lang række dispensationssager, hvor alle vil være enige om, at sammenlægning vil være fornuftig.

Der er dog én ting, man må gøre sig klart, og det er, at ligegyldigt hvilket resultat vi kommer til med denne lov, så løser den ikke en tøddel af landbrugets øjeblikkelige økonomiske problemer. Dertil er jord- og ejendomspriser kommet for højt op. Men jeg håber, vi i denne samling kan nå et resultat, der i hvert fald for en tid kan skabe lidt ro om dette spørgsmål.

Der er imidlertid ting i dette lovforslag, jeg mener bør tages op til en grundig behandling i udvalget. Jeg er af den opfattelse, at man allerede i dette lovforslag giver jordspekulanterne for frit spil. Det lyder meget rimeligt og uskyldigt, når § 4, stk. 2, giver adgang til slettelse af landbrugsforpligtelsen, hvis hele ejendommen er udstykket til grunde på ikke over 3.000 m² og der er købere til lodderne eller grundene. Men denne bestemmelse omgås i adskillige tilfælde, når 2 eller 3 spekulanter i fællesskab

køber en landbrugsejendom og får en udstykning gennemført. Så tager hver af dem simpelt hen skøde på 20, 30 eller flere grunde, hvorefter de kun sælges videre, når de helt store priser kan opnås.

Jeg har også store betænkeligheder vedrørende afsnittet fra § 20 til § 27. Det er en indbygning af den nuværende selvstændige lov om selskabers og institutioners køb af landbrugsjord. Disse betænkeligheder gælder ikke i særlig grad, hvor der er tale om placering af industrier af en eller anden art, men der er gennem de senere år opstået en lang række såkaldte ejendomsaktieselskaber eller finansieringsaktieselskaber med en ganske lille aktiekapital, mest almindeligt 10.000 kr., som opkøber jord for adskillige millioner med det formål at udstykke byggegrunde eller sommerhusgrunde. Ganske vist skal de, når arealet ligger i mellem- eller yderzone, have landbrugsministerens tilladelse, men dette sker på grundlag af en landbrugsmæssig vurdering, og da priserne på jorden i adskillige tilfælde svinger fra 50.000 og op efter pr. td. land, er denne vurdering naturligvis ikke vanskelig at foretage.

Det er givet, at de landmænd, der får solgt til disse priser, glæder sig over det, men det glæder ikke dem, der ligger tilbage i områderne og i hvert fald langt frem i tiden ikke har mulighed for at sælge, at få deres jord opvurderet på grundlag af disse handler.

Når man stadig færdes ude i disse områder, er det ikke blide ord, man hører om disse selskaber. Det er meget almindeligt at høre betegnelsen „røverselskaber“ eller endnu stærkere udtryk.

Det er på baggrund heraf, at jeg udtaler min betænkelighed ved, at administrationen af denne lov alene ligger i landbrugsministeriet. Jeg ville finde det rimeligt, om byplanudvalg, boligministeriet, eventuelt økonomiministeriet blev medbestemmende om, hvorvidt sådanne selskaber skal have lov til at erhverve jord.

Jeg ved godt, at man kan rejse den indvending: ja men så vil det sinke disse sager. Lad mig da erkende med det samme: personligt ønsker jeg, at der lægges alle de hindringer, det overhovedet er muligt, i vejen for, at den slags selskaber kan erhverve jord. Der er imidlertid mig bekendt